

DUINLIED.

DOOR

TJAUK.

O! blonde duinen, breede duinen,
Ik min u, schut van Nederland;
Zoo vrij en stil is 't op uw ruggen,
Zoo proper in het rulle zand.

Als 's Zomers wij de stad ontvlieden,
Zoo druk en muf, dan biedt gij ons
De frissche zeelucht in uw bosschen,
Een rustplaats zacht als zwanendons.

Dan hooren wij de halmen ruischen
Op uwen ruigen, reuzenrug,
En droomen w' in uw dennenbosschen
Wijl 't haasje wegschiet, vliegensvlug.

Wijl in het blauw de wolkjes zweven
En om ons heen de vogel zingt;
Dan droomen wij de zomerdroomen,
Terwijl de borst de zeelucht drinkt.

Als 's winters, al het groen der boomen
En struiken lang verdwenen is,
Dan zijn uw dennen en uw sparren
Nog even groen en even frisch.

O! blonde duinen, breede duinen,
Hoe grauw het fronsig zwerk ook zij,
Hoe dor en woest het op uw kruinen
Moog zijn, u min ik Hollands duinen
U Hollands forsche duinenrij.
